

УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Грень Л. М.

*Національний технічний університет
«Харківській політехнічний інститут», м. Харків*

В умовах реалізації сучасних реформ ключова роль в управлінні соціальною сферою територіальних громад належить місцевим органам влади. Вони координують діяльність усіх господарських структур, зокрема і об'єктів соціальної інфраструктури, беруть участь у розробці та реалізації соціальних проєктів, вирішують питання розподілу коштів [2, с. 4]. Одним із ключових завдань діяльності системи надання соціальних послуг є задоволення потреб у соціальних послугах людей, які опинилися в складних життєвих обставинах. Потреба – це стан живого організму людської особистості, соціальної групи або суспільства загалом, що відображає необхідність у будь-чому, залежність від об'єктивних умов життєдіяльності, і є рушійною силою активності (потреби у безпеці, спілкуванні, інтелектуальному, емоційному, естетичному розвитку, у визнанні, самореалізації тощо).

Побудова інтегрованої системи надання соціальних послуг на рівні ОТГ має базуватися на таких цінностях, як: безпека дитини передусім; сім'я найкраще середовище для розвитку дитини; поважна та гідна старість; кожен житель громади – це ресурс; самоорганізація мешканців громади для спільного вирішення локальних проблем; відповідальна громада [1].

Принципами формування інтегрованої системи надання соціальних послуг є такі, що дозволять забезпечити якісні управлінські рішення, спрямовані на розвиток соціальних послуг, системність, послідовність та узгодженість дій у процесі їх надання: принцип солідарності, принцип субсидіарності, принцип інтеграції; принцип соціальної справедливості, принцип належного врядування, принцип соціального включення. Суть інтегрованої системи надання соціальних послуг є загально визнаним та високо ефективним підходом до організації надання соціальних послуг і задоволення потреб громадян. Максимальне залучення територіальних громад в усі процеси забезпечення життєдіяльності, у тому числі й соціального захисту означає наділення їх правами самостійно вирішувати питання організації здійснення соціальної роботи, надання соціальних послуг, в тому числі, шляхом мобілізації зусиль та ресурсів всіх суб'єктів господарювання, що є на території громади.

Література:

1. Буклет «Соціальні послуги в громаді: новели законодавства» https://www.msp.gov.ua/files/deinst/buklet_sp.pdf
2. Розвиток соціальної сфери територіальних громад в умовах адміністративно-фінансової децентралізації / ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України»; за ред. С. Л. Шульц. – Львів, 2018. – 140 с.